

Sygn. akt II AKa 50/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 marca 2015r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Grzegorz Salamon

Sędziowie: SA – Krzysztof Karpiński (spr.)

SO del. – Ewa Gregajtys

Protokolant: – sekr. Łukasz Jachowicz

przy udziale Prokuratora Leszka Woźniaka

po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2015 r.

sprawy P. W.

oskarżonego z art. 291 § 1 k.k.

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 23 października 2014 r. sygn. akt VIII K 148/08

Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej (...) w W. kwotę 738 zł w tym 23% VAT za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w tym opłatę w kwocie 180 zł.

UZASADNIENIE

P. W. został oskarżony o to, że:

1. w dniu 21 grudnia 2003 r. w miejscowości Ł. gm. K. działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi osobami grożąc pokrzywdzonym użyciem broni palnej i kopiając po całym ciele dokonali zaboru w celu przywłaszczenia: pieniędzy w kwocie 2700 zł. banknotu o nominale 500 EURO, banknotu o nominale 100 USD, scyzoryka (...), telefonu komórkowego m-ki S. oraz biżuterii o łącznej wartości 400 000 zł. na szkodę B. J., P. J. oraz M. W.;

tj. o czyn z art. 280 § 2 k.k.

nadto o to, że:

2. w okresie od dnia 16 grudnia 2003 r. do dnia 14 kwietnia 2004 r. w nieustalonym miejscu nabył od nieustalonej osoby samochód osobowy marki V. (...) o wartości 20.000 zł., wiedząc, że pojazd ten został uzyskany za pomocą czynu zabronionego;

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 23 października 2014 r. w sprawie VIII K 148/08:

I. P. W. - w ramach czynu opisanego w pkt 2 - uznano za winnego tego, że w dniu 14 kwietnia 2004 r. w nieustalonym miejscu przyjął od nieustalonej osoby samochód osobowy marki V. (...) o wartości 20.000 złotych, wiedząc, że pojazd ten został uzyskany za pomocą czynu zabronionego; tj. popełnienia występku z art. 291 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 291 § 1 k.k. wymierzono mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec P. W. kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 2 (dwóch) lat próby;

III. P. W. uniewinniono od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt 1;

IV. na podstawie art. 44 § 2 k.k. - w związku z popełnieniem przestępstwa

opisanego w pkt 2 - orzeczono przepadek dowodów rzeczowych wymienionych w wykazie nr 4 k. 546 akt poz. 1 i 8 ;

V. na podstawie art. 415 § 2 k.p.k. powództwa cywilne złożone przez B. J., P. J. oraz M. W. pozostawiono bez rozpoznania;

VI. zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz :

- Kancelarii Adwokackiej w W. -adw. A. J. kwotę 1800 zł. (jednego tysiąca ośmiuset złotych) powiększoną o stawkę podatku VAT tytułem udziału w sprawie obrońcy z urzędu;

- P. N. kwotę 6780 zł. (sześciu tysięcy siedmiuset osiemdziesięciu złotych),

- M. K. kwotę 6480 zł. (sześciu tysięcy czterystu osiemdziesięciu złotych) - tytułem zwrotu wydatków związanych z ustanowieniem w sprawie obrońców z wyboru;

VII. kosztami postępowania obciążono Skarbu Państwa.

Apelację od tego wyroku wniósł **obrońca** z urzędu oskarżonego.

Na zasadzie art. 427 § 2 k.p.k. i art. 438 pkt 4 k.p.k. orzeczeniu temu zarzucił:

- rażąco niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonemu za przypisane przestępstwo z uwagi na fakt, iż wymierzając karę Sąd I instancji nie wziął pod uwagę okoliczności łagodzących tj. jak stan zdrowia konkubiny oskarżonego i faktu iż teraz tylko na jego barkach spoczywa obowiązek utrzymania dwójki dzieci gdyż konkubina choruje na raka i jest na urlopie macierzyńskim oraz zastosował wymiar kary znacznie ponad minimalny przewidziany dla sprawcy czynu z art. 291 §1 k.k.

Mając na uwadze powyższe, wnosił o:

- wymierzenie kary w mniejszym wymiarze tj. w dolnych granicach warunkowo zawieszanej na okres próby jako adekwatnej do stopnia zawinienia oskarżonego w ramach stawianego mu zarzutu;

- zasądzenie kosztów obrony za instancję odwoławczą nie opłaconych w całości ani w części.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy nie jest zasadna i to w stopniu oczywistym, dlatego też nie mogła być uwzględniona.

Ustalając przebieg zdarzenia będącego przedmiotem tej sprawy Sąd Okręgowy nie popełnił błędu i w sposób prawidłowy ocenił zebrany w sprawie materiał dowodowy. Istotne dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności zostały ujawnione w toku postępowania sądowego oraz omówione w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku. Sąd Apelacyjny podzielił stanowisko Sądu orzekającego zarówno w zakresie winy oskarżonego jak i oceny prawnej jego działania.

Co się zaś tyczy orzeczonej kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania to należy uznać, że jest ona współmierna do stopnia winy, okoliczności związanych z popełnionym przestępstwem i nie można jej postawić zarzutu rażącej niewspółmierności w rozumieniu art. 438 pkt 4 k.p.k.

Zgodnie z treścią art. 53 § 1 i 2 k.k. Sąd wymierzając karę sprawcy przestępstwa bierze pod uwagę stopień winy, stopień społecznej szkodliwości czynu oraz cele wychowawcze i zapobiegawcze które ma ona osiągnąć wobec skazanego.

Należy zauważyć, że zasadność zarzutów rażącej niewspółmierności kary może być wyłącznie efektem nieuwzględnienia przez Sąd orzekający wszystkich istotnych okoliczności, które mają znaczenie dla jej wymiaru, bądź też nieuwzględnienia ich w stopniu dostatecznym. W tej sprawie taka sytuacja nie zachodzi. Nieprawdziwy jest bowiem zarzut, iż Sąd I instancji nie wziął pod uwagę stanu zdrowia konkubiny oskarżonego. Wręcz przeciwnie, lektura uzasadnienia wyroku jednoznacznie świadczy o tym, że Sąd miał na uwadze warunki osobiste P. W. oraz wywiad środowiskowy w miejscu zamieszkania (str. 38 uzasadnienia), nie pominął też uprzedniej karalności oskarżonego.

Apelacja obrońcy nie mogła zatem podważyć ocen Sądu Okręgowego.

Z tych powodów Sąd odwoławczy uznał, że orzeczona kara nie nosi cech rażącej niewspółmierności w rozumieniu art. 438 pkt 4 k.p.k..

Mając na uwadze powyższe utrzymano w mocy zaskarżony wyrok stosownie do treści art. 437 § 1 k.p.k.

Orzeczenie o kosztach sądowych wydano w oparciu o treści art. 626 § 1 k.p.k. zaś o kosztach zastępstwa adwokackiego z urzędu na mocy § 14 ust. 1 pkt 5 rozporz. Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.